

Az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleménye: Javaslat európai parlamenti és tanácsi határozatra a harmadik országokkal történő együttműködésen keresztül a felsőoktatás minőségének javítására és a kultúrák közötti megértés előmozdítására irányuló cselekvési program (Erasmus Mundus) (2009–2013) létrehozásáról

COM(2007) 395 végleges

(2008/C 204/18)

2007. szeptember 10-én az Európai Bizottság úgy határozott, hogy az Európai Közösséget létrehozó Szerződés 262. cikke alapján kikéri az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményét a következő tárgyban:

Javaslat európai parlamenti és tanácsi határozatra a harmadik országokkal történő együttműködésen keresztül a felsőoktatás minőségének javítására és a kultúrák közötti megértés előmozdítására irányuló cselekvési program (Erasmus Mundus) (2009–2013) létrehozásáról

A bizottsági munka előkészítésével megbízott „Foglalkoztatás- és szociálpolitika, uniós polgárság” szekció 2008. február 21-én elfogadta véleményét. (Előadó: Mário SOARES, társelőadó: José Isaías RODRÍGUEZ GARCIA-CARO.)

Az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság 2008. március 12–13-án tartott 443. plenáris ülésén (a március 12-i ülésnapon) 125 szavazattal, ellenszavazat nélkül, 2 tartózkodás mellett elfogadta az alábbi véleményt.

1. Összefoglalás és ajánlások

1.1 Az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság üdvözlöi a harmadik országokkal történő együttműködésen keresztül a felsőoktatás minőségének javítását és a kultúrák közötti megértés előmozdítását célzó cselekvési program (Erasmus Mundus) (2009–2013) létrehozásáról szóló európai parlamenti és tanácsi határozatra irányuló javaslatot, amely kiterjeszti és fejleszti a jelenlegi Erasmus Mundus cselekvési programot, amelyet az EGSZB annak idején szintén üdvözölt.

1.2 Az EGSZB álláspontja szerint igen nagy jelentőséggel bír az európai egyetemek kiválósági központokká fejlesztése, amelyek a világ minden részéről vonzanak hallgatókat, és az európai felsőoktatás és kutatás kiváló minőségének bemutatásában is segítenek. Úgy véli azonban, hogy a programnak nem szabad hozzájárulnia a harmadik országokból történő agyelszíváshoz. Ezért sürgeti az Európai Bizottságot, hogy harmadik országbeli hatóságokkal és egyetemekkel együttműködve kutasson fel lehetséges stratégiákat arra, hogy hogyan ösztönözhető a hallgatók és az oktatók arra, hogy kihasználják az Erasmus Mundus nyújtotta előnyöket, és utána hazájukba visszatérve hozzájáruljanak az ottani fenntartható fejlődéshez. Az EGSZB hangsúlyozza, hogy amennyiben ezt a célt el szeretnék érni, az EU fejlesztési együttműködési politikáinak szorosan az Erasmus Mundushoz hasonló programokhoz kell kapcsolódniuk.

1.3 Az EGSZB felhívja a figyelmet arra, hogy az új cselekvési program hozzá fog járulni az előadók mobilitásának fokozásához azáltal, hogy az összes tervezett ösztöndíj 40 %-át az oktatóknak nyújtja, szemben a továbbra is hatályban lévő, jelenlegi program szerinti 16,6 %-kal. Az ilyen oktatócserék nemcsak tudományos, hanem kulturális és oktatási gazdagító tényezőknél is tekintendők. E célból tehát az EGSZB hangsúlyozza, hogy az oktatók és a hallgatók mobilitásának – a számos jelenlegi esettel ellentétben – többé nem szabad egyéni felelősségnek lennie, hanem egyre inkább intézményi felelősséggé kell válnia.

1.4 Az EGSZB felszólítja a tagállamokat és az Európai Bizottságot, hogy biztosítsák a nemzeti jogalkotásból származó, az oktatók és a hallgatók mobilitását befolyásoló korlátok lehető leggyorsabb és leghatékonyabb megszüntetését (mind a különböző EU-tagállamok elérhetőségét, mind pedig a megszerzett képesítések elismerését és érvényesítését illetően), hogy egyetlen, a programban részt venni kívánó személyt se akadályozzanak a külföldi tanulásban vagy tanításban, vagy tántorítsanak el attól.

1.5 Az EGSZB figyelembe veszi, hogy a kiválasztási folyamatnak EU-szintű kompenzációs eszközöket kell alkalmaznia, hogy megelőzhesse a hallgatók és oktatók tanulmányi, ill. oktatási területeire, és származási régiójára, valamint a célországra vonatkozó, súlyos egyenlőtlenségeket. Az EGSZB ezért támogatja az Erasmus Mundus programot létrehozó 2317/2003. határozat mellékletének szövegét, és javasolja, hogy ezt az Európai Parlament és a Tanács is foglalja bele a szóban forgó javaslatba.

2. Javasolt határozat

2.1 A határozat fő célja az európai felsőoktatás minőségének javítása, a társadalmak és kultúrák közötti párbeszéd és megértés elősegítése a harmadik országokkal való együttműködés révén, valamint az EU külpolitikai célkitűzéseinek és a harmadik országok felsőoktatás terén történő fenntartható fejlődésének a támogatása. A program a 2009 és 2013 közötti öt éves periódust fedi le.

2.2 A javasolt határozat egyes céljai a következők:

a) szorosabbra fűzni az európai és harmadik országbeli felsőoktatási intézmények és tudóstársadalom közötti strukturált együttműködést [...];

b) hozzájárulni a társadalmak kölcsönös gazdagodásához [...], elősegítve a legtehetősebb harmadik országbeli hallgatók és egyetemi oktatók mobilitását annak érdekében, hogy az Európai Unióban szerezzenek végzettséget és/vagy tapasztalatokat, és a legtehetősebb európai hallgatók és egyetemi oktatók mobilitását harmadik országok felé;

- c) hozzájárulni a humán erőforrás és a nemzetközi együttműködési kapacitás fejlődéséhez a harmadik országok felsőoktatási intézményeiben [...];
- d) javítani az európai felsőoktatáshoz való hozzáférést, erősíteni arculatát és fokozni ismertségét a világban, továbbá növelni vonzerejét a harmadik országok állampolgárai szemében.”

2.3 A kezdeményezést a következő cselekvéseken keresztül kell megvalósítani:

- „[...] Erasmus Mundus közös mester- és doktori képzések [...];
- európai és harmadik országbeli felsőoktatási intézmények közötti [...] partnerségek;
- olyan intézkedések, amelyek növelik Európa tanulmányi helyszíneként gyakorolt vonzerejét;
- közös oktatási programok kialakítása, valamint a tapasztalat és a helyes gyakorlat cseréjét elősegítő együttműködési hálózatok támogatása;
- a felsőoktatás területén a Közösség és a harmadik országok közötti mobilitás kiemelt támogatása;
- a nyelvi készségek előmozdítása, lehetőleg úgy, hogy a hallgatók számára biztosítják legalább két olyan ország nyelvének a tanulását, ahol a felsőoktatási intézmények találhatóak [...];
- külső dimenzióval rendelkező partnerségeken alapuló olyan kísérleti projektek támogatása, amelyek célja az innováció és a minőség fejlesztése a felsőoktatásban;
- a felsőoktatási trendek és az e téren zajló fejlődés nemzetközi távlatokban történő elemzésének és nyomon követésének a támogatása.”

2.4 A program célja az első szakasz (2004–2008) tevékenységének ⁽¹⁾ folytatása, de a külső együttműködés eszközének (External Cooperation Window) közvetlenebb bevonásával, még ambiciózusabb módon, működését a felsőoktatás minden szintjére kiterjesztve, javítva az európai diákok számára elérhető finanszírozási lehetőségeket, és megnövelt lehetőséget nyújtva a harmadik országokban lévő felsőoktatási intézményekkel folytatott együttműködésre.

3. Általános megjegyzések

3.1 Amint azt az Erasmus Világ programról (2004–2008) ⁽²⁾ szóló véleményében megállapította, az EGSZB üdvözlöi a javasolt európai parlamenti és tanácsi határozatot, mindazon elfogadott és elfogadás alatt álló kezdeményezésekkel együtt, amelyek segítenek az oktatás minőségét javítani az Európai Unióban, és fokozzák a harmadik országokkal történő együttműködést az EK-Szerződés 140. cikkével összhangban.

3.2 Akkor az EGSZB jelezte „támogatását olyan kezdeményezések elfogadása iránt, amelyek a minőségi felsőoktatás felé vezető utat egyengetik, többek között harmadik országokkal történő együttműködésre, a legjobb egyetemekkel való közös munkára, és az adott ország legjobban képzett diákjaira és értel-

⁽¹⁾ Lásd az EGSZB 2003. február 26-i saját kezdeményezései véleményét az alábbi tárgyban: „Javaslat európai parlamenti és tanácsi határozatra a harmadik országokkal történő együttműködésen keresztül a felsőoktatás minőségének javítására és a kultúrák közötti megértés előmozdítására irányuló program (Erasmus Világ) (2004–2008) létrehozásáról; előadó: José Isaias RODRÍGUEZ GARCÍA-CARO” (HL C 95., 2003.4.23.).

⁽²⁾ Lásd ugyanott.

miségére gyakorolt vonzerőre alapozva. Ez a kölcsönös előnyökön alapuló szinergia hozzá fog járulni a szorosabb kapcsolatok kialakulásához, és a jövőbeni jobb megértés és együttműködés alapjait képezheti az Európai Unió és harmadik országok között” ⁽³⁾.

3.3 Annak tudatában, hogy jelen esetben ugyanolyan típusú programról van szó, az EGSZB megismétli akkori megállapításait apró, de fontos változtatásokkal, amelyeket a következő megjegyzések tartalmaznak:

3.3.1 Az Erasmus Mundus program összhangban van a bolognai folyamat fő céljának eléréséhez vezető lépésekkel, amely cél a nemzeti felsőoktatási rendszerek egységesítésén keresztül 2010-re létrehozandó európai felsőoktatási és kutatási térség megvalósítására irányul.

3.3.2 Ezzel együtt egy másik – kitekintő – céllal is egybeesik, mégpedig az Európa minőségi felsőoktatási és kutatási helyszíneként, világszerte történő népszerűsítésével. Így tehát alapvető fontosságú a bolognai folyamat sikere, hogy a jelenlegi néhány európai egyetemenél jóval több intézmény vonzhatson diákokat harmadik országokból.

3.3.3 Az Európai Bizottság ezt azáltal ismerte el, hogy a bolognai folyamatot az oktatási és képzési rendszerébe illesztette be, ugyanolyan státuszt biztosítva a számára, mint amivel a kutatás rendelkezik az Európai Unióban.

3.3.4 Az „Európai felsőoktatási térség” megteremtésének célja egy további célt foglal magában, mégpedig azt, hogy hallgatókat és oktatókat vonzzon harmadik országokból. Mivel ez fontos, sőt alapvető cél Európa világban elfoglalt pozíciójának erősítéséhez, az EGSZB újból felhívja az érintettek figyelmét a fejlődő országokból történő agyelszívás fékezésének szükségességére.

3.3.5 Az „Action 2” (Erasmus Mundus partnerségek) jó példája ennek, hiszen nemcsak hogy figyelembe veszi a harmadik ország/országok sajátos fejlesztési szükségleteit, hanem korlátozott, rövid távú tartózkodásokat tesz lehetővé. Az EGSZB szerint a javasolt intézkedések mind a harmadik országból jövő tanárok, mind a diákok számára meg kell, hogy engedjék, hogy profitáljanak az európai egyetemeken tanulással és tanítással eltöltött, értékes időszakból, az érintetteket azonban erőteljesen ösztönözni kell a származási országukba történő visszatérésre, hogy hazájukban járulhassanak hozzá a társadalmi kohézióhoz és a fenntartható fejlődéshez, és egyben hírt adjanak egyetemeink magas színvonaláról az Európai Unión kívül.

3.3.6 Az agyelszívás sebessége felgyorsulásának kockázatát – éppen azon országokból, ahol (a munkaerő-piaci lehetőségek vagy egyszerűen a tudományos munka folytatása kielégítő lehetőségeinek hiánya miatt) a szürkeállományra a legnagyobb szükség lenne – az olyan mesterképzések és doktori programok harmadik országokban történő kifejlesztésével is lehetne ellensúlyozni, amelyek olyan európai tanfolyamokat és tanulmányi programokat tartalmaznak, amelyek nem tartanak elég hosszú ideig ahhoz, hogy a diákok úgy érezzék, elvesztették az őket a hazájukba visszahúzó gyökereiket.

⁽³⁾ Lásd az EGSZB 2007. december 12-i saját kezdeményezései véleményét az alábbi tárgyban: „Migráció és fejlesztés: lehetőségek és kihívások”; előadó: Sukhdev SHARMA (CESE 1713/2007 – REX/236).

3.3.7 Ezt a kockázatot a magukat az egyetemeket is bevonó intézkedésekkel is lehet csökkenteni, például minden egyes aláírt szerződésbe bele lehet foglalni a visszatérési stratégiákat, amelyek – lehetőség szerint – még ösztönző elemeket is tartalmaznak.

3.3.8 Az európai uniós politikák átfogó megközelítésének részét képező Erasmus Mundus program összhangban áll a lisszaboni stratégiának azzal a célkitűzésével, hogy Európát a világ legdinamikusabb és versenyképesebb tudásalapú gazdaságává alakítsa, mind a már megállapodásokkal rendelkező országokkal való együttműködésben, mind pedig a harmadik országokkal való stratégiai együttműködés szélesebb kontextusában. A program komoly problémaként kell, hogy tekintsen az agyelszívás kérdésre azon országok kiegyensúlyozott fejlődésének érdekében, amelyekben működik (*).

3.3.9 Szintén fontos hangsúlyozni, hogy a programnak van egy másik célja is, mégpedig a kulturális csere jobb minőségű oktatás és tudományos alaposág által történő ösztönzése (†). Így a program semmiképpen sem szolgálhat ürügyül az üzleti szemlélet felsőoktatásba való bevezetésére, hanem inkább támogatnia kell a felsőoktatást, a független kutatást, az egyetemi oktatás és a kutatás szabadságának tiszteletét, és ahogy azt a javaslat is tartalmazza, elő kell segítenie a társadalmi kirekesztettség minden formája elleni küzdelmet.

3.4 Végül – a bolognai folyamat mentén – az egyetemek belső és külső értékelési rendszereinek olyan kritériumokon kell alapulniuk, amelyek figyelembe veszik a jelenlegi egyetemi helyzetet, és a kiválóság magas szintjének elérésére ösztönöznek – ez elengedhetetlen feltétel számukra, ha saját identitásuk megőrzése mellett akarnak sikeresen vonzerőt gyakorolni harmadik országbeli hallgatókra és oktatókra.

4. Részletes megjegyzések

4.1 Az Erasmus Mundus program egyik kulcseleme a hallgatók és oktatók mobilitásához kapcsolódik. A bolognai tapasztalat megmutatta, hogy a hallgatók mobilitásának több figyelmet szenteltek, mint az oktatókénak, annak ellenére, hogy az oktatói mobilitás fontosságát számos nyilatkozat a bolognai stratégia sikergaranciájaként emelte ki. Az Európa Tanács is hangsúlyozta 2006-ban, hogy a stratégia befejezetlen és inkonzisztens volt.

4.1.1 A fenti szemléletes példa alapján fontos, hogy az Erasmus Mundus program kedvező tényezőként jelenjen meg az oktatói mobilitásban, és – amint azt a bolognai folyamat oktatókra és kutatókra vonatkozó, hat fő céljának egyike is megfogalmazza – fontos, hogy megküzdjünk a hatékony oktatói mobilitást gátló akadályokkal, különös figyelmet fordítva az oktató által a megszokott munkahelyétől távol töltött idő alatt szerzett kutatási, oktatási és képzési tapasztalatok és képességek elismerésére és továbbfejlesztésére.

4.1.2 Alapvetően fontos figyelembe venni a téma különböző nézőpontjait, melyeket nem lehet alábecsülni:

- az oktatókat küldő és fogadó országok közötti oktatási rendszerek közötti eltérések;

(*) Lásd az EGSZB 2007. október 25-i véleményét az alábbi tárgyban: „A bevándorlásra és a származási országokkal folytatott együttműködésre vonatkozó, a fejlődés elősegítésére irányuló közösségi politika”; előadó: Luis Miguel PARIZA CASTAÑOS (HL C 44., 2008.2.16.).

(†) Lásd az EGSZB 2006. április 20-i véleményét az alábbi tárgyban: „Javaslat európai parlamenti és tanácsi határozatra a Kultúrák közötti párbeszéd európai évéről (2008)” – előadó: Cser Ágnes (HL C 185., 2006.8.8.).

- az érintettek képzési, oktatási és kutatási tapasztalatai elismerésének és hasznosításának szükségessége;

- nemcsak a tudományos, hanem a szocio-kulturális hozzájárulások elismerése is;

- az oktatók és kutatók cseréjét a kultúrát és a képzést gazdagító tényezőnek is kell tekinteni, nem pedig csak a legjobban képzett, harmadik országbeli oktatók, diákok és kutatók kiválasztása módszerének, mintha „magasan képzett” bevándorlókról lenne szó.

4.1.3 Ebben a sajátos összefüggésben erőfeszítéseket kell tenni azért, hogy az oktatói csere a küldő és fogadó ország, a diákok és maguk az egyetemek javát is szolgálja. Harmadik országok állampolgárainak ahhoz való hozzásegítése, hogy képesítésekre és tudásra tegyenek szert európai tanulmányi látogatások során, az egyik eszköze lehetne az olyan intellektuális cserék előmozdításának, amelyek mind az oktatóikat és diákjaikat küldő országok, mind pedig az őket fogadó országok számára előnyösek. A csere különböző formái közül a látogatás, a rövid gyakorlat, a kutatóév és a speciális kutatóprogram a legismertebb, de még számos lehetőség van ezen a területen.

4.2 A közlemény néhány olyan pontot is megemlít, amelyet az EGSZB teljes mértékben támogat, és amelyet fontosságánál fogva hangsúlyozni kell:

4.2.1 Az európai soknyelvűség elérésének kihívását, amelyet ez az egész témakör felvet, az Európára mint cél régióra tekintő személyeknek egy pótlólagos lehetőségnek kellene látniuk. Annak tudomásulvétele, hogy egy bizonyos nyelv a „tudomány nyelvén” válás útján van, nem jelenti azt, hogy egy globalizált világban figyelmen kívül kellene hagyni az idegen nyelvek tanulását, az azokon történő oktatásnak és kutatásnak az értékét; az ilyen tanulás biztosítja a nyelvi gazdagságot, és mindenkinek több lehetőséget kínál, beleértve az Európai Unió azon polgárait is, akik csak az anyanyelvüket beszélik.

4.2.2 Az állandóan változó (és egyre rugalmasabbá váló), bonyolult bevándorlási szabályok további problémát jelentenek a harmadik országokból érkező egyetemi oktatók, kutatók és diákok tekintetében. Semmi esetre sem szabadna ennek alapot szolgáltatnia mobilitásuk korlátozásához. Különösen fontos az Európai Tanács által az ilyen programban részt vevő diákok és oktatók számára a vízumok megadásának feltételeiről kiadandó állásfoglalás véglegesítése.

4.2.3 Az Erasmus Mundus programnak teljes egészében meg kell felelnie egy másik javasolt célnak is: a kirekesztés minden formája elleni harc eszközeinek is kell lennie, beleértve a rasszizmust, és az idegengyűlöletet, valamint segítenie kellene a nők és a férfiak közötti egyenlőtlenségek megszüntetésében.

4.3 Az „Academic Cooperation Association” egyik 2004 és 2005 közötti, az Európai Bizottság kérésére készített tanulmányának eredményei rávilágítanak arra, hogy európai stratégiát kell alkotni az európai felsőoktatási térség kialakítására vonatkozóan, azon nézet megcáfolása érdekében, hogy Európában csak

a legfejlettebb, vagy pedig a legkiemelkedőbb egyetemi hagyományokkal rendelkező országok egyetemei nyújtanak kiváló minőségű szolgáltatásokat.

4.3.1 E stratégia azon a (már a jelenlegi Erasmus Mundus programban formalizált) követelményen alapult, hogy a partnerségeket legalább három ország legalább 3 egyeteme között kell létrehozni ahhoz, hogy a programban való részvételre jogosult legyen. A 2009–2013 közötti időszakra vonatkozó program fenntartja e követelményt, amelyet az EGSZB teljes mértékben támogat ⁽⁶⁾.

4.3.2 Ugyanakkor más olyan tényezők is döntő fontosságúak az európai egyetemek diákvonzó képessége szempontjából, mint például a nemzetközi hírnév, az oktatógárda színvonala, a tanulmányok költsége, a megpályázható ösztöndíjak értéke, a diploma presztízse, a várható elhelyezkedési lehetőségek, a harmadik országbeli polgárok információi az egyes EU-tagországok egyetemeiről, a megélhetési költségei, valamint a vízum megszerzésének nehézségi foka. Mindezen tényezők (különösen a megélhetési költségek és a tandíjak) figyelembevétele döntő befolyással bír az ösztöndíjról való döntésben.

4.3.3 Így az Erasmus Mundus program ezen új szakaszának az egyetemi képviselőkkel, oktatókkal és hallgatókkal történő eszmecserére is lehetőséget kell teremtenie azzal kapcsolatban, hogy milyen intézkedések segíthetik a többi EU-tagország egyetemei értékeinek népszerűsítését abból a célból, hogy arra ösztönözzék a harmadik országból érkező oktatókat és hallgatókat, hogy többféle hasonló intézménybe is jelentkezzenek.

4.3.4 Az ennek eléréséhez vezető egyik út (a bolognai folyamat példáján) az Európai Felsőoktatási Térség egésze értékeinek kiemelése azon információforrásokban (internet, honlapok, EU képviseltek), amelyekből a hazájukon kívül tanulni vágyók tájékozódhatnak.

4.3.5 A tagállamok, az Európai Bizottság és az egyetemek szoros együttműködésén keresztül lehetséges lehet tehát, hogy i) létrehozzanak egy jól elkészített európai egyetemi portált, amelyet folyamatosan frissítenek, amely könnyen elérhető, vonzó tartalommal rendelkezik és széles körben ismert, lehetővé téve a különböző európai egyetemek honlapjának elérését, és ii) hogy olyan részlegeket alakíthassanak ki az EU képviseltek, amelyek speciálisan az Európai Egyetemi Térségről képesek felvilágosítást és információt adni.

4.4 Az Európai Egyetemi Térség hallgatók és oktatók felé irányuló vonzerejének egyik alapvető eleme a magasán képzett, jól fizetett és szakmailag elismert tanári kar megléte.

4.5 Az EGSZB újból kifejezi azzal kapcsolatos szilárd meggyőződését, hogy az Erasmus Mundus program kiváló lehetőséget nyújt a legígéretesebb harmadik országbeli fiatal diákok, tanárok és kutatók megtalálására, akik minden bizonnyal Európa fejlődését illetően is jelentős értéket képviselnek majd. Mindazonáltal úgy látja, rá kell, hogy mutasson arra, hogy sok fiatal diplomás európai polgárnak nagy nehézséget okoz az, hogy tisztességes és megfelelő munkahelyet találjon a saját országában. Ez kevésbé az Erasmus programra vonatkozó megjegyzés, inkább az e témáról folytatandó eszmecserére történő felhívásként lehet értelmezni.

4.6 Fontos hangsúlyozni, hogy sok fejlődő országban csak az állami egyetemek alkalmasak a felsőoktatás demokratizálására, a diszkrimináció és az egyenlőtlenségek megszüntetése által (ez az Erasmus Mundus program egyik kifejezett célja). Ezért attól függetlenül, hogy a programnak nem kellene különbséget tennie az állami és a magánszektor között, ezekben az esetekben a harmadik országokban működő állami egyetemeknek kellene segítséget és támogatást adniuk azok konszolidálásában, hogy elérhessék céljaikat a kutatói és oktatói szabadságot és az oktatás és a kutatás magas színvonalát illetően.

4.7 A javaslat 5. cikkének f) pontjába bele kellene foglalni egy hivatkozást a szociális párbeszédben részt vevő partnerekre (munkaadók és munkavállalók képviselői), mivel a szociális partnerek tudják leginkább, hogy mi történik a mindennapokban, valamint ők ismerik leginkább a munkaerőpiac által valóban keresett készségeket és képezéseket. A harmadik országok gazdasági és szociális fejlődési szükségleteit is számításba kell venni a mesterképzések és a doktori programok tartalmának kidolgozásakor.

4.8 A jelenlegi Erasmus Mundus programot létrehozó 2317/2003. határozat mellékletének b) franciabekezdése szerint „a kiválasztási eljárások keretében biztosítani kell európai szintű ellenőrzési rendszert annak érdekében, hogy megelőzzék a súlyos kiegyensúlyozatlanságokat a tanulmányi területek, a hallgatók és az oktatók származási régiója és a céltagállam tekintetében”. Ez az utalás kimaradt az új Erasmus Mundus programról szóló javaslat mellékletéből. Ha a program egyik prioritása az európai egyetemek helyzetének javítása és a programban való részvételük biztosítása, az EGSZB úgy érzi, hogy ezen elv érvényesítése a részt vevő központok kiválasztásában igen fontos annak elkerülésére, hogy a támogatás ugyanazon országok ugyanazon egyetemeihez kerüljön.

Kelt Brüsszelben, 2008. március 12-én.

az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság

elnöke

Dimitris DIMITRIADIS

⁽⁶⁾ Az Európai Bizottság által közzétett adatok szerint eddig több mint 350, szinte valamennyi uniós országot lefedő egyetem vett részt az Erasmus Mundus programban, és a 27 tagállamból 12-nek az egyetemei vállalták fel a rendszer koordinálását. Az adatok azt is mutatják, hogy e rendszerek nagy részéhez olyan partnerségek kapcsolódtak, amelyekben több mint 4 egyetem vett részt különböző országokból.